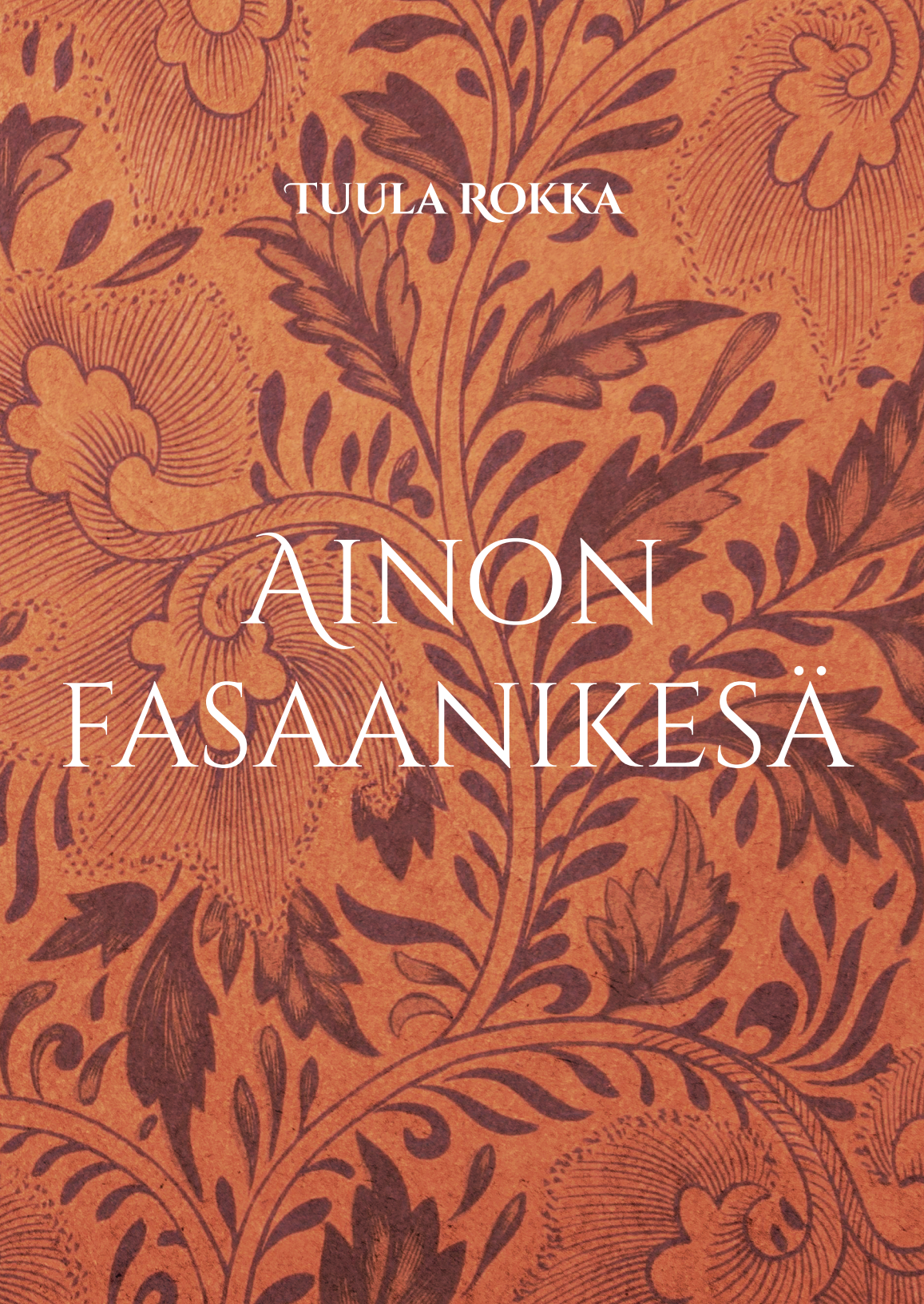

TUULA ROKKA

AINON
FASAANIKEÄ

Ainon fasaanikesä

Tuula Rokka

Sisällysluettelo:	Sivut
Olipa kerran	7-9
Herran ohje Ainolle	11-13
Pyrstön toukoa	15-17
Sota	19-28
Reipas Fasaanityttö Ramona	29-37
Anselmi, kiroileva erakkokukko	39-44
Salkkunat	45-50
Jatkosota	51-57
Anselmi kadoksissa	59-64
Helteet hellittävät	65-68
Akanhakumatka	69-81
Musiikkitaivas	83-86
Friidalta palaa päreet	87-89
Pilvi ja Tuuli	91-99
Lukeva Selkä ja Piriliuha	101-102
Elokuu	103-110
Rauha	111
Yllätysmatka	113-116
Kesän loppupotpotus	117-120
Taivaan Herran ja Ainon lopputulema	121-122
Kustannustoimittajan tervehdys ja liite	123, 125

Tarinan fasaanihahmot:

Komea Kukko, Friidan puoliso ja Ivan veli

Nokkanainen, Anselmi, Tuuli ja Pilvi

Komean Kukon ja Friidan pesuetta

Tötteröpää ja Suippojalka,

Nokkanaisen pesuetta

Reipas Fasaanityttö Ramona, Anselmin pesuetta

Lukeva Selkä ja Piriliuha,

Felix Wierasmaalainen,

Pilvin pesuetta

Hernandos, Sotamies Joonatan ja Hyypelevä Ilo

Tuulin pesuetta

Tarkkailijat:

Leskirouva Aino ja

”Taivaan Herra” eli Aimon ”Mielikuvitusystävä”

Vierailijat:

Pekka Pyrstönen, Sami Huriseva, Herra Fasaani, Herra

Polvihousu, Eeva, Verna Huiluääni, Saara, Kaisa ja Minna

Omistettu

Friidan rakkaille fasaaneille.

Taivas on sininen,

puut ovat vihreät.

Muitakin sävyjä löytyy luonnosta

runsain mitoin.

Kaikki sävyt sopivat loistavasti yhteen.

Niin sopivat teidänkin erilaiset

sulkanne loistavasti yhteen.

© Tuula Rokka

Kustantaja: BoD-Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD- Books on Demand, Nordestedt, Saksa

ISBN: 9789528062073

Fasaanien kustannustoimittaja: Arttu Fagerlund

Olipa kerran

Olipa kerran aivan alkukevät. Ilmassa väreilee tulevan elämän kutsuva tuoksu. Se elämän voima ei ole vielä täysin puhjennut kukkaansa, mutta tuntuu jo tuoksuvana, väreilevänä, salaperäisenä ja kiehtovana, elämään kutsuvana, voimana.

Aino vilkaisee takapihalleen. Siellä ne taas ovat. Fasaanit. Tänä keväänä Aimon takapihalla tepastelee hyvin usein komea ja arvokkaan näköinen kukkofasaani. Sillä on aina seurassaan kaksi fasaaninaarasta. Aino on ollut havaitsevinaan, että toinen naaraista on rouva, mutta toinen ei ole. Se on joku muu hyvin tärkeä fasaani kukon elämässä. Sisko tai serkku tai jotakin siihen suuntaan. Sukulainen varmaan, koska kukko ei koskaan osoita minkäänlaisia sukupuoliäleitä tälle naaraalle.

Aino tarkastelee kukkoa. Se on hänen mielestään tavattoman komea, ja se on jotenkin ylvään ja määrätietoisin oloinen. Aimon mielestä se kuvastaa Suomen presidenttiä, Urho Kaleva Kekkonen, siis johtajatyyliltään. ”Onkohan eläimissäkin tällaisia ihmiselle tyypillisiä karismaattisia piirteitä? Täytyy tiedustella Herralta, kun saan häneen yhteyden”, miettii Aino.

Hänen mielestään noissa kolmessa yksilössä piilee selvästi erilaisia luonteen piirteitä.

Kukko on komea, sen vartalo on tilenpunainen, kaula on hohtavan metallin vihreä, kaulassa on valkoinen rengas, posket ovat punaiset ja silmät valppaat. Jaloissa sillä ovat valkoiset sukat. Pyrstö on ainakin puolisen metriä pitkä ja se on poikkiraitainen ja kärkeä kohti suippeneva.

Ainon takapihalla on kalliokivi. Kukko menee sen päälle ja kiekaisee komeasti ”köök-kök”, räpyttelee samalla siipiään voimakkaasti rintaansa vasten.

Toinen naaraista on harmaanruskeankirjava. Se on hieman tanakan mallinen. Sillä on muihin kanalintuihin verrattuna pitkä suippeneva pyrstö. Ei toki mitään kukkoon verrattavaa pyrstöä, mutta toisiin kana-akkoihin verrattuna kyllä. Se vaikuttaa hyvin itsetietoiselta ja hieman nokkavalta. Vaikuttaa myös hyvin ahkeralta ja riuskalta työnaaraalta.

Rouvanaaraan Aino on arvioinut hieman hepsankeikaksi. Se on vartaloltaan tummanruskea. Se on varmasti hieman eri rotua, kuin tuo toinen naaras. Sillä ovat kauniit ja sirot jalat. Pidemmät, kuin tuolla ahkeralla naaraalla. Aino huomaa myös ihmeekseen,

että rouva yrittää aina toisinaan päästellä kummallisia äännähdyksiä. Aivan kuin se yrittäisi laulaa lintujen lailla. Ja toisen, aivan kummallisen piirteen, Aino on havainnut kyseisessä rouvafasaanissa. Se pyrähtelee ja ojentelee siroja sääriään. Ikään kuin se yrittäisi tanssahdella. ”Luuleeko se raukka olevansa joutsen?” pohtii Aino ilmeissään. ”Joku sitä vaivaa. Se ei aina muista syödäkään, vai yrittääkö se kenties laihduttaa itseänsä?”

Kirjasta selviää, että eläimillä on
samanlaisia luonteenpiirteitä kuin
ihmisilläkin..

Päärooleissa ovat fasaanit. Eräs
fasaanipesue käsittäen monta sukupolvea
kommelluksineen ja tapahtumineen.

Tarkkailijoina ovat leskirouva Aino ja
hännen mielikuvitusystävänsä Taivaan
Herra.

BoD

9 789528 062073